

Jaroslav Plachý

Jaroslav Plachý se narodil 8. dubna 1932 v obci Otáňka (č. p. 6) v okrese Chrudim. Pocházel z prosté a pracovité rodiny; jeho matka Viktorie Plachá se starala o domácnost a malé hospodářství, otec Vojtěch Plachý byl vyučený švec, který se živil jako kameník. Jaroslav vyrůstal se sestrou Jiřinou v malém domku, kde byla zvířata v zimě běžnou součástí obytných prostor, aby neumrzla. Rodiče jej od dětství vedli k zodpovědnosti, pravdomluvnosti a práci na hospodářství.

Jeho dětství zásadně poznamenala druhá světová válka. Jako pětiletý vnímal napětí po smrti T. G. Masaryka a v září 1938 doprovázel otce, který narukoval jako dělostřelec k obraně hranic. Velké odhodlání bránit vlast vystřídalo zklamání z okupace. Školní docházku zahájil 1. září 1939 v Prosetíně, kde se stal svědkem nacistické cenzury učebnic a odstraňování vlasteneckých nápisů. Otřesným zážitkem pro něj bylo vypálení nedaleké osady Ležáky v roce 1942, nad kterou jako desetiletý viděl stoupat kouř při cestě ze školy.

Po válce se Jaroslav vyučil mechanikem v podniku Elektro-Praga Hlinsko a pokračoval studiem na průmyslové škole v Liberci. Později si vzdělání doplnil maturitou na strojní škole v Táboře. Profesionálně zakotvil v kamenoprůmyslu, kde působil jako mistr, investiční technik a od roku 1966 jako samostatný strojní projektant ve Skutči. Své technické zkušenosti využíval i v důchodu, kdy pracoval na odboru výstavby Městského úřadu Skuteč.

Zásadním pilířem Jaroslavova života se stal skauting, do kterého vstoupil hned po jeho obnovení v roce 1945 v oddíle Ležáky ve Dřeveši. Pod přezdívkou Bill zažíval první výpravy s vybavením vyrobeným z vraků válečných letadel a německých přileb. Skautské ideály mu pomohly formovat vztah k přírodě i lidem, což se projevilo zejména v dobách nesvobody. Jako skaut nesouhlasil s komunistickým režimem a opakovaně odmítal vstup do KSČ, kvůli čemuž byl perzekuován například vyloučením z rady Sdružení rodičů a přátel školy.

Během krátkého uvolnění v roce 1968 se aktivně podílel na obnově Junáka ve Skutči a stal se vůdcem vlčat s přezdívkou Akéla. I po dalším zákazu v roce 1970 udržoval skautského ducha skrze neformální setkání s dalšími rodinami. K plné aktivitě se vrátil ihned po Sametové revoluci v roce 1989, kdy pomáhal finančně i organizačně obnovit středisko Skuteč. Skautské hodnoty úspěšně předal všem svým čtyřem dětem a i v pokročilém věku je považuje za základ svého morálního kompasu.

Jaroslav Plachý žije od roku 1961 ve Skutči v bytovce, kterou pomáhal stavět. Za své nejlepší životní rozhodnutí považuje sňatek se svou manželkou, se kterou příští rok oslaví 70 let společného života. I ve vysokém věku zůstává vitální – věnuje se zahrádce, chovu králíků, pěší turistice a aktivně se zajímá o politické dění ve svobodné zemi, kterou si vždy přál pro své děti a vnoučata.